

2021 Lilian Moreno Sánchez (Chili), U geeft mijn voeten de ruimte; De kracht van verandering

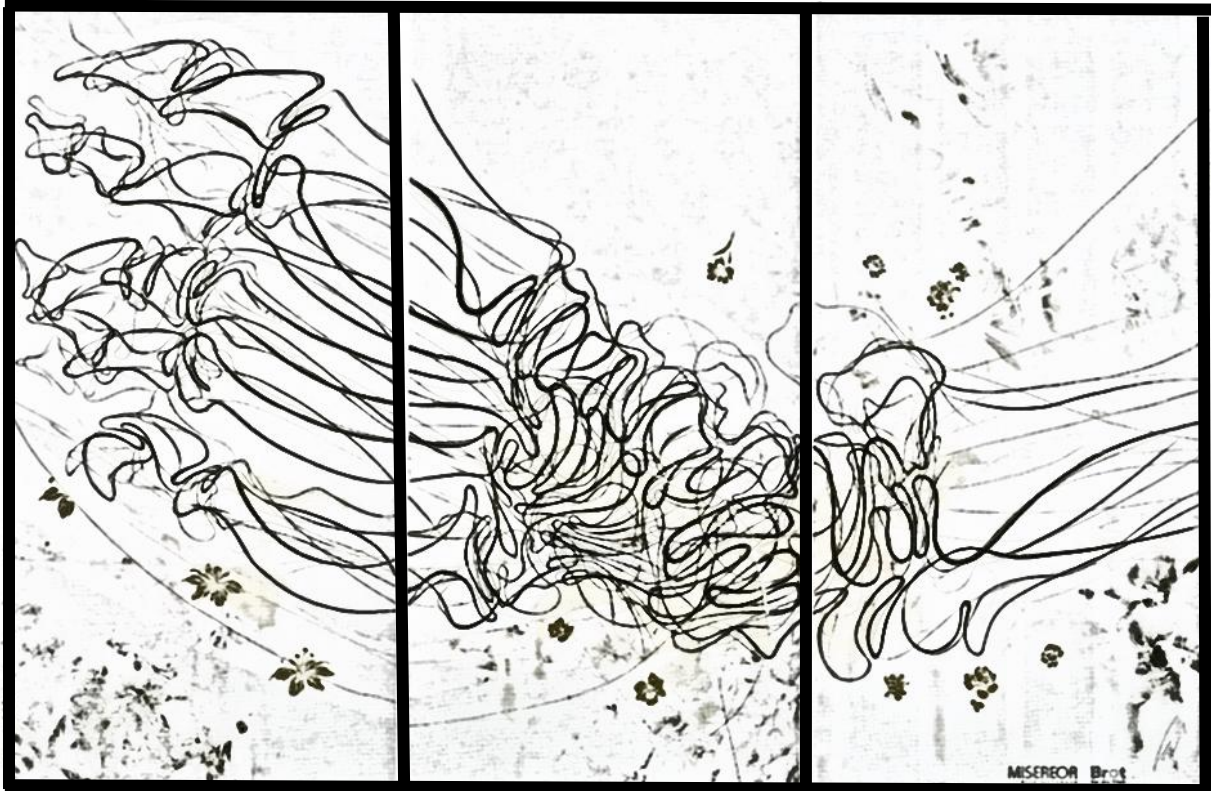

‘U geeft mijn voeten de ruimte’ – dit vers uit psalm 31 is de titel van de hongerdoek en hieruit spreekt het vertrouwen dat in geloven alles mogelijk is. Het beeld van de voeten verwijst naar vertrek, beweging en verandering. Ondanks alles wat in een leven kan gebeuren, altijd hebben de mensen hun toevlucht bij God gezocht én gevonden. Vanuit de beslotenheid van de angst keken en kijken ze uit naar de openheid van de ruimte en deden en doen ze kracht op voor een nieuw begin. Daarom is als ondertitel gekozen: ‘de kracht van verandering’.

Lilian Moreno Sánchez is in 1968 geboren in Buin, Chili. Ze studeerde beeldende kunst in Chili en in Duitsland. Sinds midden jaren negentig woont en werkt zij in het zuiden van Duitsland. Haar kunst doorbreekt de oppervlakkigheden van het leven en zij verwerkt hierbij haar ervaringen tijdens de Chileense dictatuur. Haar kunst cirkelt rondom het lijden heen en vooral de overwinning van het lijden door solidariteit. Vaak verwerkt zij in haar kunst röntgenfoto's en brengt haar tekeningen aan op beddenlakens uit ziekenhuizen.

Meer informatie over haar werk: www.morenosanchez.com

Triptiek en kijkrichting

De hongerdoek bestaat uit drie delen (triptiek). De kijkrichting gaat van rechts naar links en dat is ongewoon voor ons. Doordat de hongerdoek verdeeld is in drie delen ontstaat er een dynamiek tussen de drie afzonderlijke afbeeldingen.

Rechterdeel: de ingeweven strepen van het laken vallen op. Rechte strepen staan haaks op de lijnen van het onderbeen.

Middendeel: hier ligt het zwaartepunt, veel lijnen, strijd en breuken. De vraag komt op: komen we hier ooit uit deze situatie, wat gaat er gebeuren?

Linkerdeel: geeft meer rust en openheid. Er is ruimte om iets nieuws te beginnen.

Voor de hongerdoek gebruikte de kunstenares maar drie kleuren: wit, zwart en goud. Door dit kleurgebruik is er een verbinding met de middeleeuwse hongerdoeken die ook met een beperkt kleurgebruik het lijdensverhaal van Jezus verbeeldde.

De kunstenares schilderde op drie soorten beddenlakens afkomstig van een ziekenhuis en van klooster. Het gaat om de lichamelijke (ziekenhuis) én spirituele (klooster) aspecten van ziekte en genezing.

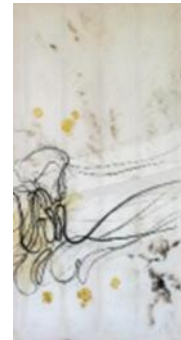
Detailinformatie

Zwarte lijnen tekenen een röntgenfoto van een voet, die op diverse plaatsen gebroken is. Het is de voet van een mens die tijdens een demonstratie in Santiago de Chile door politiegeweld gewond is geraakt. In oktober 2019 protesteren veel mensen tegen maatschappelijke onrechtvaardigheid in het land. De politiemacht sloeg in op de demonstraties en arresteerde duizenden demonstranten op gewelddadige wijze. Het beeld van deze gebroken voet staat symbool voor alle plekken waar mensen geweld wordt aan gedaan, vertrappt en gebroken.

Rechts vallen de ingeweven strepen van het laken op. Rechte strepen staan haaks op de lijnen van het onderbeen.

In het midden ligt het zwaartepunt: veel lijnen, strijd en breuken. De vraag komt op: komen we hier ooit uit deze situatie, wat gaat er gebeuren?

Het linkse beeld geeft meer rust en openheid. Er is ruimte om iets nieuws te beginnen.

Op het Plein van de Waardigheid in Santiago de Chile verzamelde de kunstenares stof en aarde en wreef dit in de lakens.

Zie voor een verslag (in het Duits):

<https://www.youtube.com/watch?v=WoCPBhv09mo>

De ondergrond van lakens is niet glad en schoon, maar is vol grauwe vlekken en plooien. De stof is meermaals over elkaar gelegd en doet denken aan een naaipatroon. Er zitten ook gapingen tussen, lijkend op een opengereten huid, die weer met een gouden zigzagsteek samen is genaaid om genezing mogelijk te maken.

De zwarte lijnen van de röntgenafbeelding, de gebruikte materialen van houtskool, stof, lijnolie en de sobere beeldspraak verwijzen naar het sterven van Jezus en het lijden van de mensen. Daartegenover staan het goud en de bloemen voor hoop en liefde. De bloemen van bladgoud volgen het patroon van de lakens uit het klooster. Terwijl de röntgenafbeelding de hardheid van het lijden laat zien, symboliseren de bloemen de kracht en schoonheid van het nieuwe leven. Toch geven de lijnen naast zwaarte ook een gevoel van lichtheid weer. Ze lijken te dansen: leven is een proces dat steeds verder gaat – ook met gewonde voeten vertrouwen we op de kracht van solidariteit.